

FARNÍ ZPRAVODAJ

2. neděle velikonoční – Svátek Božího milosrdenství

Český Krumlov 08. 04. 2018

15 / 2018

Výzva ČBK

ke sbírce na pomoc při obnově domovů obyvatel zemí Středního a Blízkého východu

Drazí bratři a sestry,

stále jsme plni velikonoční radosti z Kristova vítězství. Jeho vítězné tažení dějinami pokračuje ve všech srdcích, která nechávají v sobě vítězit Krista nad zlem a hříchem. Zároveň vidíme, že jeho vykupitelské utrpení pokračuje v mnoha lidech, na které doléhá kříž.

„...Tvář samotného Krista objevujeme ve všech lidských osobách, zvláště v chudých, v trpících, v bezdomovcích a v těch, kdo jsou postiženi válkou a museli opustit svou vlast. Z tohoto důvodu navrhuje konkrétní aktivitu našich biskupských konferencí pro pomoc uprchlíkům, kteří žijí na Blízkém východě a očekávají možnost návratu do svých vesnic a do svých měst. Zvláště solidární se cítíme být s těmi, kdo trpí násilím a pronásledováním pro svou křesťanskou víru. Jejich svědectví a věrnost je duchovní posilou i pro křesťany našich zemí.“ Těmito slovy vyjádřili koncem loňského roku zástupci biskupských konferencí střední Evropy společný postoj k situaci obyvatel válkou postižených zemí.

Proto jako výraz naší solidarity s těmito potřebnými vyhláshujeme **na neděli 15. dubna celonárodní sbírku**, jejíž výtěžek bude poukázán jako naše gesto pomoci těm obyvatelům zemí Středního a Blízkého východu, kteří po návratu začínají znovu budovat své domovy. Nemůžeme je v tom nechat samotné. Proto vás prosíme o velkorysé zapojení do sbírky, aby naši bratři a sestry, tak tvrdě zkoušeni, nezůstali bez projevu naší solidarity a konkrétní podpory.

Každému z vás upřímně děkujeme a všem ze srdce žehnáme

Vaši čeští a moravští biskupové

Modlitba za zdárný průběh procesu beatifikace biskupa Hloucha

Pane Ježíši, Ty jsi Syn věčného Otce, a přestože máš všechny božské výsady, stal ses člověkem a služebníkem nás všech. Jako „Dobrý pastýř“ nám ukazuješ cestu a voláš k následování. V Tvých šlépějích kráčel i biskup Josef Hlouch, věrný „pastýř lidu svého“, který se stal oporou a svědkem víry v době útlaku církve; vždy dovedl spojovat své bolesti a utrpení s Tvou obětí na kříži a nikdy neztrácel naději a důvěru v Tvou láskyplnou prozřetelnost. A tak jako on, věříme i my v Tvou všemohoucnost, dobrotu a lásku. V

této chvíli se odvažujeme prosit, náš Pane, abys - je-li to Tvá vůle – dovedl ke zdárnému konci naše úsilí v procesu o beatifikaci tohoto věrného služebníka. Naše kroky svěřujeme i mocné přímlově Tvé Matky, Panny Marie, která je i naší Matkou, Matkou Církve. Amen

Slavení eucharistie - přijímání

Slavení mše, jejíž různé momenty procházíme, se podřizuje přijímání, tedy spojení s Ježíšem. Je to svátostné přijímání, nikoli duchovní, které můžeš uskutečnit doma, když vyslovíš: „Ježíši, chtěl bych tě duchovně přijmout“. Svátostně naopak přijímáme Kristovo tělo a krev. Slavíme eucharistii, abychom se sytili Kristem, který dává sám sebe jak ve Slově, tak ve Svátosti oltární, abychom se Mu uzpůsobovali. Samotný Pán totiž říká: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm“ (Jan 6,56). Ježíšovo gesto, kterým při poslední večeři svým učedníkům dal své Tělo a Krev, ještě dnes pokračuje skrze službu kněze a jáhna, kteří jsou řádnými udělovateli chleba života a kalicha spásy.

Kněz při mši ukazuje věřícím posvěcený chléb, tedy Ježíšovo tělo, poté, co jej rozlomil, a zve je k účasti na eucharistické hostině. Známe slova, která v tu chvíli znějí od oltáře: „Blahoslavení, kdo jsou pozváni k hostině Beránkově. Hle, Beránek Boží, ten, který na sebe vzal hříchy světa“. Inspirují se úryvkem z knihy Zjevení: „Blaze těm, kdo jsou pozváni k Beránkově svatební hostině“ (Zj 19,9), ve kterém se mluví o svatbě, protože Ježíš je ženichem církve. Tato výzva nás povolává k zakoušení niterného společenství s Kristem, zdrojem radosti a svatosti. Je to výzva, která rozradostňuje a zároveň ve světle víry podněcuje ke zpytování svědomí. Jestliže totiž na jedné straně spatřujeme vzdálenost, která nás dělí od Kristovy svatosti, na druhé straně věříme, že jeho krev se „prolévá za odpuštění hříchů“. Všem nám bylo odpuštěno ve křtu a všem bylo odpuštěno či bude odpuštěno pokaždé, když přistoupíme ke svátosti smíření. Nezapomínejte, že Ježíš odpouští stále, nemůže se nasytit odpuštěním, zatímco my v žádosti o ně ochabujeme. Když svatý Ambrož uvažuje o spásonosné hodnotě této krve, prohlašuje: „Já, který hřeším, musím stále užívat léku“ (De sacramentis, 4,28). Také my v této víře obracíme svůj zrak na Božího Beránka, snímajícího hříchy světa, a prosíme jej: „Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, ale řekni jen slovo a má duše bude uzdravena“. Takový je význam slov, která pronášíme při každé mši.

Zatímco my pak kráčíme v procesí, abychom přijali přijímání, ve skutečnosti nám Kristus vychází vstříc, aby nás k sobě připodobnil. Nastává zde setkání s Ježíšem! Sytit se eucharistií znamená, že se dáváme proměnit v to, co přijímáme. V pochopení této skutečnosti nám pomáhá sv. Augustin, když vypráví o světle, které přijal z Kristových slov: „Já jsem pokrm velkých. Staň se velkým a budeš mne jíst. A nebudeš mě ty proměňovat v sebe jako pokrm pro své tělo, ale budeš proměňován ve mne“ (Vyznání VII, 10,16). Pokaždé, když přistoupíme k přijímání, se více připodobňujeme Ježíši a přetváříme se v něj. Stejně jako se chléb a víno mění v Pánovo tělo a krev, tak se přetvářejí v živou eucharistii ti, kteří ji ve víře přijímají. Knězi, který eucharistii podává a řekne ti: „Tělo Kristovo“, odpovíš: „Amen“, tedy uznáš milost a závazek, který obnáší toto stávání se Kristovým tělem. Přijímání nás sjednocuje s Kristem a vymaňuje z našeho sobectví a zároveň nás otevírá vůči všem lidem, kteří s Ním tvoří jediné Tělo, a sjednocuje nás s nimi. Toto je zázrak svátého přijímání – stáváme se tím, co dostáváme!

Církev mocně touží po tom, aby také věřící přijali Pánovo tělo z hostií proměněných v téži mši, přičemž znamení eucharistické hostiny se plněji vyjadřuje tehdy, když se svaté přijímání podává pod obojí způsobou, ačkoli víme, že podle katolické nauky i pod jednou způsobou přijímáme celého a úplného Krista (srov. *Všeobecné pokyny k Římskému misálu*, 85;281-282). Podle církevní praxe věřící běžně přistupují k eucharistii formou procesí a s úctou svátost přijímají vestoje, anebo vkleče, podle ustanovení biskupské konference, a to do úst anebo, kde je to dovoleno, na ruku, podle vlastního rozhodnutí (*Všeobecné pokyny k Římskému misálu*, 160-161). Po přijímání nám ticho a tichá modlitba pomáhají k tomu, abychom v srdci uchovávali přijatý dar. Velmi nám pomáhá, když tuto chvíli ticha prodloužíme a hovoříme v srdci s Ježíšem, anebo když zpíváme žalm či hymnus (*Všeobecné pokyny k Římskému misálu*, 88), který napomůže společenství s Pánem.

Slavení eucharistie se uzavírá modlitbou po přijímání. Kněz se v ní jménem všech obrací k Bohu, aby mu poděkoval, že z nás učinil své spolustolovníky a žádá jej, aby to, co jsme přijali, přetvořilo náš život. Eucharistie nás posiluje, abychom vydávali plody, květy dobrých skutků, a žili jako křesťané. Je tudíž příznačná dnešní modlitba po přijímání, ve které Pána prosíme, „ať nám svátost, kterou jsme přijali, zjedná uzdravení, vykoření zlo, vždycky nás chrání a posiluje v dobrém“ (*Římský misál, středa po 5. neděli postní*). Přistupujme k eucharistii – když přijímáme Ježíše, který nás přetváří v sebe, posiluje nás to. Pán je velmi dobrý a veliký.

Mše svaté v týdnu od 08. 04. 2018 do 15. 04. 2018 Český Krumlov:

Pondělí	(09. 04.) večer: za živé a zemřelé z rodiny Brožákovy a d. v. o.
Úterý	(10. 04.)
Středa	(11. 04.) večer: za
Čtvrtek	(12. 04.) večer: za živé a zemřelé z rodiny Horynů, Lesyků a d. v. o.
Pátek	(13. 04.) večer: na dobrý úmysl
Sobota	(14. 04.) večer: na poděkování s prosbou o Boží požehnání
Neděle	(15. 04.) večer: za farnost

P ř e h l e d b o h o s l u ž e b

	<i>Pondělí</i> 9. 4.	<i>Úterý</i> 10. 4.	<i>Středa</i> 11. 4.	<i>Čtvrtek</i> 12. 4.	<i>Pátek</i> 13. 4.	<i>Sobota</i> 14. 4.	<i>Neděle</i> 15. 4.
Český Krumlov	17:00P		17:00Ž	17:00P	18:00Ž		9:30Ž
Český Krumlov klášter						16:00Ž	
Větrní							8:00VT
Přídolí							11:15VT
Věžovatá Pláně							11:15Ž
Kájov				16:00Ž			8:00Ž
Hořice na Šumavě							8:00JR

(časy označené tučně – mše svatá; časy označené kurzívou – bohoslužba slova)

1. čtení: Sk 4, 32 - 35
2. čtení: 1 Jan 5, 1 – 6
Evangelium: Jan 20,19 – 31

- Dnes, v neděli 8. dubna v Kájově na faře od 16:00 hodin se uskuteční setkání rodin.
- V pondělí 9. dubna je slavnost Zvěstování Páně. Mše svatá v Českém Krumlově bude u sv. Víta v 17:00 hodin.
- V úterý 11. dubna je památka sv. Stanislava, biskupa a mučedníka.
- V neděli 15. dubna při bohoslužbách se bude konat sbírka na pomoc při obnově domovů obyvatel zemí Středního a Blízkého východu.

www.farnostck.bcb.cz
farniuradck@seznam.cz

www.fuvedtrni.webnode.cz
farniuradck@seznam.cz

farnostkajov.bcb.cz
kostelkajov@seznam.cz
mariagojau@seznam.cz